

Posudek vedoucího práce
na bakalářskou práci Aleny Hrubé
Tři soutěsky: oficiální čínský pohled a jeho problémy

Jádrum předkládané bakalářské práce je rozbor a utřídění článků týkajících se stavby a provozu přehrady Tři soutěsky v čínském tisku na jedné straně a v reprezentativních periodických tisku amerického a britského (New York Times, Washington Post, Guardian) na straně druhé. Její součástí je ovšem též uvedení do historie stavby a do základního kontextu, v němž probíhala (v první řadě se jedná o energetickou situaci a politiku v ČLR posledních let, ale i společenské souvislosti). Autorka při zpracování čínského oficiálního pohledu na věc postupuje tematicky, vymezujíc si několik základních aspektů často figurujících ve vybraných článcích (protipovodňová ochrana, ekologie a společenské dopady, energetika).

Struktura práce a argumentační postup jsou z hlediska cílů odpovídající, členění je přehledné. V hrubých rysech text rozhodně splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Je možno ocenit skutečnost, že se autorka neomezila na kompilaci druhotné literatury a místo toho sáhla k pramenům v čínštině, které nejsou pro studenta bakalářského studia nejnásnadnější na porozumění (novinový styl), a v angličtině. Nicméně jistou vadou zde je, že překlady z čínštiny jsou celkově nepřesné a místy zavádějící či značně neučesané; v „anglofonní“ části není možno překlady zhodnotit, podle překladu nadpisů se ovšem zdá, že ani zde není práce s jazykem úplně správná a precizní (navíc je zde nápadně mnoho překlepů, prozrazujících nepřilíš pečlivou závěrečnou redakci textu).

Zpracování jednotlivých témat je nestejně kvalitní a občas výklad klouže po povrchu. Oceňuji například kritické zhodnocení energetické výkonnosti projektu, kde autorka velice konkrétně ukazuje na manipulační strategii čínských zdrojů – podobný přístup bych ocenil napříč textem. Obecně autorka šetří sekundární literaturou i analytickým potenciálem literatury uvedené v seznamu. Když hodnotí společné rysy článků, které přesahují tematické překryvy, trpí text vágností a nedotažeností. Autorka sice jmenuje nesporné stylistické a kompoziční rysy zkoumaných článků, kritéria však působí velice nezřetelně a nahodile, celkově příslušná kapitola vyvolává dojem letmých postřehů. Chybí zde i např. zamyšlení nad stylistikou čínského novinového textu obecně, která by mohla posloužit coby kontrastivní pozadí (vždy je tu teoreticky nebezpečí, že budeme považovat za zvláštní rys něco, co je společné celému žánru bez ohledu na obsah), podobně v případě nacionalismu by bylo záhodno se problémem zabývat aspoň o něco seriózněji – jedna věta z eseje novinářky Dai Qing nestačí, jakkoli přiléhavá se může zdát. Vítané by bylo i systematictější zasazování sledovaných problémů do širšího společenského kontextu, byť třeba jen čínského (např. problém přesídlování

obyvatelstva, přístup ke kulturním památkám). Podobně vítané by s ohledem na téma práce bylo aspoň zběžné nastínění legislativního rámce, v němž se sledované procesy odehrávaly a odehrávají, včetně třeba i krátkého představení načrtnutí enviromentálního práva v ČLR.

Všechny tyto výtky se mohou stát předmětem diskuze během obhajoby.

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Praze, 9. září 2013

Lukáš Zádraha